

[CRÒNICA del JUDICI] Per fi, enfit de vídeos

written by Lluís Busquets | 29 de maig de 2019

□La data de la constitució del Parlament Europeu (2-VII) és una pedra a la sabata de **Marchena**; haurà d'haver decidit què fer amb l'electe **Oriol Junqueras**, possible president de la Comissió Europea de la Aliança Lliure Europea (ALE / Els Verds), agrupació de partits independentistes europeus, que van treure 70 diputats el passat 26-V i van esdevenir la quarta força de l'Eurocambra, darrera els Populars (170 escons), Socialistes i Demòcrates (150) i l'ALDE de liberals i demòcrates (107). El judici s'haurà acabat i no tindrà sentència. Gosarà mantenir-lo en preventiva? Per postres ahir hi va haver una notícia extra que frega d'esquitllentes el macrojudici: el Tribunal Europeu de DDHH rebutjava el recurs interposat per **Puigdemont** i altres contra la supressió del ple del Parlament del 4-X-2017, en què es pretenia declarar la independència de Catalunya a partir del mandat de l'1-0. (Un referèndum sense garanties potser no era cap bona carta de presentació a l'esmentat Tribunal. Europa, una vegada més, ens ha dit que, per carregats de raó que estiguem... no tot és possible en un estat democràtic dels "seus".)

□Dit això, la sessió matinal d'ahir dimarts 28, començà amb un llarg parlament de **Marchena**, en què explicà diferents resolucions del tribunal. En primer lloc denegà el cara a cara entre **Diego Pérez de los Cobos** i **Ferran López**, segon dels ME, proposat per la defensa de **Joaquim Forn**, **Xavier Melero**. (O l'un l'altre no van dir la veritat i ara caldrà deixar-ho córrer i esperar sentència i anar per altres vies. Així i tot, hi ha qui pensa que un cara a cara és més espectacular i propi de films americans que efectiu. La Sala ja valorarà les contradiccions que hi va haver entre aquests dos testimonis, va adduir **Marchena**.) Argumentació exacta: *"La sala rebutja la pertinència i la necessitat d'aquest acarament, i ho fa a*

partir, fonamentalment, de la idea que la mateixa configuració de l'acarament ja és indicativa que aquestes contradiccions, si s'adverteixen en la valoració probatòria, seran objecte, senzillament, d'apreciació d'acord amb les exigències que imposa la LEC en l'art. 741, a l'hora de valorar el material probatori. També s'han apreciat contradiccions en nombrosíssims testimonis, tant de les acusacions com de les defenses, i del que es tracta, bàsicament, és de sotmetre aquestes anàlisis o sotmetre aquestes declaracions a les regles generals de valoració de la prova". Altrament, **Marchena** acceptà els vídeos no declarats expressament la vigília per la Fiscalia –algunes defenses pretenien el contrari–, i es posà a enumerar els documents exclosos dels toms III, IV, X i XII, de les peces separades 4,7 i 8, i dels annexes. Sobretot s'excloïen informes valoratius, atestats amb notícies de premsa, piulets, argumentacions personals però no documents materials, així com documents sorgits dels jutjats 3 i 13 de Barcelona. Per exemple el tribunal rebutjà l'informe Moleskine com a prova documental perquè era valoratiu, tot i que acceptava la transcripció del contingut de l'agenda; sobre l'EnfoCATS, s'acceptava el document material, però no l'informe valoratiu de la GC i tampoc la valoració de la passivitat dels ME. Així, tombava certes proves de Fiscalia (per exemple les dels escarnis) i acceptava totes les de la defensa. "Vist que les mateixes acusacions no qüestionen ni l'existència ni la integritat ni el contingut ni, fins i tot, la seva significació com a prova documental, això porta a la sala, a rebutjar la lectura de documents". Encara que no es donessin per reproduïts, es donaven per coneguts. Debateren amb l'advocat **Pina** si la documentació de l'Advocacia de l'estat era nova o bé una simple ordenació de la ja presentada. Els defensors (**Bergés, Van den Eynde, Roig**) protestaren, perquè hi havia documents que s'havien d'haver presentat a les qüestions prèvies, per no incidir en l'estratègia de defensa. Ara "afloraven" uns materials als quals ja no es podia adaptar amb temps l'estratègia defensiva. També **Van den Eynde** qüestionà la fiabilitat de certs vídeos,

perquè havien estat editats o tractats per una part processal (manipulats, vaja!). **Marchena** respongué que la resolució sobre la impugnació d'alguns vídeos es faria a mesura que es visionessin, és a dir, després de veure's les imatges. Primer les de les acusacions i, després les de les defenses. **Roig** lamentà que no hagués pogut preguntar a testimonis sobre documents que les acusacions han aportat llavors.□

I, després de gairebé una hora, finalment, es començaren a revisar vídeos. Un enfit de vídeos sense referències, davant dels quals, sovint la Fiscalia, a □preguntes dels advocats, no sabia ni el lloc (per exemple no va saber situar Mont-roig del Camp) ni el dia ni l'hora d'uns determinats enregistraments. Es confonien tarda, nit i matinada... Un desconcert inexplicable que anava la mar de bé a les defenses, encara que es tallessin les actuacions de violència policial. Tornàrem a llocs ja esmentats en la prova testimonial: Escola Pia de Sant Antoni, Sant Cebrià de Vallalta, Castellgalí (on s'encararen ME i GC), Sant Joan de Vilatorrada (d'aquest municipi se'ls escaparen imatges del regidor **Jordi Pessarrodona**, després de rebre uns cops als testicles), Sant Carles de la Ràpita, on la GC es va haver de replegar... Tampoc no localitzà la Fiscalia els repics d'atuellis als hotels de la Seu d'Urgell o de Calella i, per si fos poc, aportà dades equivocades com el vídeo de l'estació de Sants... La impressió dels fiscals donava aquest resultat: o eren uns deixats o no calia que es prepararessin meticulosament res, perquè jugaven a casa. Fins i tot oferiren vídeos que enaltien els acusats, com un discurs d'un dels **Jordis**: "Ens volien dividits, exaltats i violents. No els donem aquest gust, que els emprenya més. Estem indignats, però pacíficament, cívicament, democràticament! Lluitem per les nostres institucions!" Allò tenia indicis de rebel·lió?

□Els vídeos giraven sobretot entorn d'uns fets determinats: els registres del 20-IX-17, les concentracions del mateix dia a Exteriors (amb una detenció), Economia (amb la desconvocatòria de la concentració per part de **Sánchez** i

Cuixart) i a la seu de la CUP, i a de l'endemà, a la votació de l'1-0 i a l'aturada de país del 3-X (de vegades confosa amb la manifestació espanyolista del 8-X, amb els escarnis fets a les FCSE en diferents hotels en dies diferents o amb la nova aturada del 8-XI)... Alguns –fins ho comenta **Marchena**– eren imatges del mateix lloc i moment des d'un altre angle. De Sabadell saltàvem de nou a la conselleria d'Economia amb el discurs assenyat de **Junqueras**, a un vídeo manipulats enfront del qual protestà **Marina Roig** (barrejava imatges de la seu de la CUP i les d'Economia), de nou als vehicles de la GC, a Sant Martí de Sesgueioles o a l'escola Castell de Dosrius...Un nyap amb tota regla, una forma poc seriosa de treballar d'uns fiscals que ocupen les altes instàncies del TS, als ulls d'un profà com servidor. Amb la quantitat i desordre, Fiscalia volia provar un ambient de revolta, ben cert; ara bé, tants vídeos sense explicacions, ni ordre ni concert resultaven indigestos. Se'ns donaven noves perspectives dels **Jordis** damunt dels vehicles de la GC, però amb discursos coherents, demanant calma, desconvocant la gent, que cridava i amb les maltes alçades fent fotografies amb mòbils. Allò eren indicis provatoris per inferir-ne rebel·lió?

□A la tarda seguiren els vídeos de Fiscalia. **Javier Zaragoza**, substituï **Fidel Cadena**; hi havia també **Jaime Moreno**. Uns mossos volien accedir a un col·legi electoral i parlamenten amb els votants que no els deixen passar. (Entremig, un tuït de **Cuixart**: "Autoestima infinita revivint imatges de l'1-0. Molts vídeos de la fiscalia podrien ser els de la defensa: democràcia i resistència ciutadana noviolenta davant les porres. Ens vam adonar del poder que tenim i mai renunciarem a exercir-lo.")

□Fiscalia seguia en el seu maremàgnum: situava vídeos al 3-X, on els manifestants cridaven "Llibertat presos polítics" (el 3-X encara no hi havia hagut detencions) tal com va fer notar l'advocada **Ana Bernaola**, de la defensa de **Sánchez**, **Cuixart** i **Rull**. Tornàvem a Sant Joan de Vilatorrada, Sant Esteve

Sesrovires (un jove donà una coça a un agent i fou detingut i emmanillat), tornàvem a un discurs pacificador de **Sánchez** davant d'Economia, sense solució de continuïtat, i anàvem a les protestes i tensió arran de la detenció i l'escorcoll al domicili particular de **Joan Ignasi Sánchez**, assessor del Departament de Governació i exregidor d'Esquerra al consistori vallesà. El desordre dels vídeos ens portà als discursos de **Forcadell** i **Cuixart** davant del Palau de justícia el 21-IX, a Sant Iscle de Vallata, a Sant Carles de la Ràpita, a Roquetes, amb el discurs de l'alcalde, **Paco Gas**, a Nostra Llar de Sabadell (que Fiscalia va confondre amb l'escola Pau Romeva), als Horts, a algunes casernes, a la Mediterrània (d'on sortí una persona amb cara i samarreta ensangonades, de la qual parlarem més avall), a l'Escola Pia de Sant Anton, a Unipost... A les 6 s'acabà la prova documental de fiscalia.□

Amb tota la jornada de vídeos aquest cronista, contra les FCSE, va veure això: donar una puntada de peu i llençar tres pedres, una tanca, una cadira i dos ampolles buides; i va sentir cinc insults: "Assassins", "Fills de p...!", "iGuarros!", "¿Dónde están los picoletos?", "Fora!" i "Fora les forces d'ocupació!". La resta d'eslògans i cants que vaig registrar foren aquests: "Votarem!", "Ni un pas enrere!", "Llibertat!", "Democràcia!", "Vosaltres aneu a casa, / nosaltres ens quedem!", "Premsa espanyola, manipuladora!", "In-de-pen-dència!", "Aquesta és la nostra policia!" [en referència als ME], "Som gent de pau!", "Votarem!", "Som gent pacífica!", "Només volem votar!", "Volem (tris), Països Catalans!", "No passareu!", "Els carrers seran sempre nostres!", "No mossega, és una urna!", "Fora, fora, fora, /la bandera espanyola!", "Visca la terra!", "Passiu-ho bé ...i moltes gràcies... passi-ho bé i fins mai més"... Si Fiscalia volia provar la violència ambiental generalitzada, amb gent cantant i fent fotos a totes les concentracions, em sembla que ho tindrà magre.

□Després del recés de les 6 començà la prova de l'Advocacia de l'estat, amb imatges de **Sánchez** i **Cuixart** l'11-VI-2017 i

d'altres: el govern explicava les garanties del referèndum i en presentava la llei; l'anunci de les vies de tren; vídeos del 20-S en què es veia gent protestant pacíficament davant l'arribada tranquil·la de **Junqueras** al Departament d'Economia; escarni a la caserna d'Igualada; sortida de la GC del polígon de Can Barris, a Bigues i Riells, el 20-S; entrevista a **Cuixart** del mateix dia a RAC1 (**Roig** aconseguí que s'escoltés sencera); imatges en què els votants ovacionaven els ME... A quarts de 8, per un problema tècnic, no es poden acabar de veure els vídeos de l'Advocacia de l'Estat. **Marchena** anuncià que es veurien l'endemà a primera hora i, després, es visionarien els de les defenses. I aixecà la sessió.

□Balanç? Les defenses, que devien tremolar quan s'assabentaren de la quantitat de vídeos que presentaven les acusacions, havien de quedar contentes. En sortiren millor del que havien entrat. Com ja va dir **Melero**, eren proves, de doble fil, que també podien fer part de les de les defenses ja que testimoniaven comportaments majoritàriament pacífics de la gent els dies claus del 20-IX i l'1-0, amb càmeres fotogràfiques a les mans. Els vídeos triats pels fiscals resultaven del tot exculpatoris per a **Sánchez** i **Cuixart**, que cridaven a la pau, a la calma, al pacifisme, i constituïren una mostra magnífica d'allò que els doctors **John Paul Lederach** (un entès de prestigi mundial) i **Jesús Castañar** van definir fa ben pocs dies en aquella mateixa sala com exemple de desobediència civil i de protesta no violenta, única i singular en la història recent d'Europa. Diuen que Fiscalia sostindrà el delicte de rebel·lió (potser per allò de *sostenella y no emmendalla*). Una rebel·lió especial, espontània, sense alçament públic, sense violència, sense cap ànim de subvertir l'estat i sense cap organització. Amb el 23-F present i proper, serà difícil que coli. No hi ha hagut ni una coral d'insults i cap tan sols un únic per agredir ningú. Per contra, els vídeos projectaren la imatge d'un país ocupat i reprimat amb una gran violència. Un exemple que val per tots: agent antiavalots de la PN a l'Escola Mediterrània de

Barcelona tragina a l'espatlla una càmera que ho enregistra tot: enfoca la gent que hi ha aplegada, amb actitud pacífica, expectant, gairebé silenciosa. Fins que els policies ataquen, i la càmera de l'antiavalots ho enregistra: escometen la gent concentrada a la porta, amb cares de pànic i crits esgarriuosos; un avi és atonyinat a cops de porra, possiblement pel mateix que duu la càmera... No sap on és i el tornen a pegar. És a punt de plorar, mentre colpegen molta més gent, de totes les edats, a qui, per la posició que té la càmera es pot veure perfectament la cara d'incomprensió per tot allò que els cau al damunt. I un home amb el cap i el que li queda de samarreta ensangonats s'encara als policies recriminant-los l'agressió. L'única resposta és que rep són més cops... Hem vist arrossegar gent per terra, picar els dits de les mans de persones que els tenien a una reixa, resultats d'algunes tonyines com la del regidor Pessarrodona, punxar ventres i ronyons ... I eren proves de càrrec? Com seran demà les de descàrrec!

□Amb tanta incompetència, s'ha disparat un tret al peu, la Fiscalia? D'ençà dels primers dies de judici, els fiscals han demostrat poc interès, deixadesa i tot, com si ja tinguessin l'èxit de la feina assegurat. He escrit aquí mateix que cerquen la "violència ambiental", argument amb què **Marchena** establí doctrina el 2011, amb l'afer "Aturem el Parlament". Però l'argumentari de la fiscalia és molt pobre i els experts diuen que aquesta "violència ambiental" –uns quants cassos no són tot Catalunya– pot ser un argument tombat en instàncies superiors. Cal saber que tots aquests vídeos que avui s'han pogut veure són els mateixos que **Pablo Llarena** va enviar als jutges alemanys de Slesvig-Holstein per convèncer-los que havien d'extradir **Puigdemont** per rebel·lió. Els alemanys encara riuen perquè no combreguen amb rodes de molí. Però, *Spain is different*. Per si de cas, avui estiguin atents. **Ben Emmerson**, advocat britànic especialista en drets humans i dret internacional, un dels advocats de Puigdemont, ha anunciat que se sabia el veredicte del Grup de Treball sobre Detencions

Arbitràries de l'ONU sobre els presos polítics. Ha convocat una conferència de premsa a les a 2/4 de 6 a Londres per a explicar la decisió de l'ens de les Nacions Unides, que arriba més d'un any després de la presentació de la demanda... **Boye** diria. *"Ahí lo dejo"*.